Nr. 1, Ianuarie, 2026

Libertate
Tinerețe
Cunoaștere
Distracție

DANUBIANA

Liceul Tehnologic CLISURA DUNĂRII
Școală Asociată UNESCO
unesco Member Associated Schools Network

Colectivul de redacţie

Profesori:

Prof. coordonatori:
Prof. responsabil de număr: Andreea Stoianovici
Doina Albu
Emilia Birtea
Mariana Corcodel
Mihaela David-Izvernar
Anișoara Georgevici
Ramona Marișescu
Claudia Mărculescu
Adriana Popovici
Loredana Udrescu
Mariana Zaberca
Lăcrimioara Ziman

Elevi:

Responsabil layout & paginare:Bogdan Cânpeanu
Ilustrator copertă: Miruna Chisăliţă
Daria Gîrjan
Maria Olariu
Alexandra Ștefania Muraru

Cuprins

1. **Mesaj de început: 3**
2. **Universul cunoașterii: 5**
3. **LTCD voice: 17**

Ianuarie, 2026

Dragi cititori,

Un început de drum poate fi o provocare, o poftă de nestăpânit pentru a reuşi, pentru a demonstra că există o posibilitate de a fi o versiune mai bună a ta sau poate fi doar aspiraţia către noutate, către ceva ce te-ar putea scoate din zona de liniște, de confort prăfuit.

Nouă, profesorilor şi elevilor din cadrul Liceului Tehnologic „Clisura Dunării”, acest început ne demonstrează că putem colabora frumos, că ne place lucrul bine făcut, concret şi că întotdeauna vom pune accent pe valorile şcolii noastre. Ne-am adunat inimile şi ideile pentru a scoate în evidenţă ce are şcoala noastră mai de preţ şi am pornit împreună pe un drum care stârneşte curiozitate.

Deoarece este primul număr al revistei LTCD, tema centrală este oferită de ideea de început, de necunoscut. Ceea ce este ascuns reuşeşte să ne unească şi să ne determine să aflăm calea ideală către succes.

Pe de-o parte, veţi regăsi în paginile revistei profesori implicaţi, serioşi, cu dragoste faţă de elevi, faţă de meseria aleasă, care vor dezvălui începuturi din disciplina pe care o iubesc, din carieră sau din diverse proiecte realizate.

Pe de altă parte, veţi putea observa că şcoala noastră este mai bogată datorită unor elevi inteligenţi, talentaţi, harnici, pasionaţi de cunoaştere, care nu refuză niciodată o nouă provocare.

Prin urmare, vă îndemn să le apreciaţi, cu îngăduinţă, efortul de a porni pe această cale, de a realiza un proiect frumos, de a lăsa o urmă în şcoala noastră şi să îndrăzniţi să faceţi parte din această poveste.

Cu preţuire,
Andreea Stoianovici

Dragi elevi, stimaţi profesori, părinţi şi membri ai comunităţii,

Apariţia primei ediţii a revistei şcolii reprezintă un moment important pentru comunitatea noastră educaţională. Această publicaţie nu este doar un instrument de informare, ci o platformă de exprimare, dialog şi promovare a valorilor şcolii, realizată prin implicarea elevilor şi a cadrelor didactice.

Revista şcolii reflectă viaţa comunităţii noastre educaţionale, promovează exemple de bune practici, creativitatea elevilor şi spiritul de echipă, contribuind la consolidarea unui sentiment de apartenenţă şi identitate instituţională.

Totodată, revista şcolii reprezintă un instrument educaţional care sprijină atingerea obiectivelor asumate prin Planul de Acţiune al Şcolii (PAS), în special cele privind creşterea implicării elevilor, dezvoltarea competenţelor de comunicare, promovarea valorilor civice şi consolidarea parteneriatului şcoală–familie–comunitate.

La final, doresc să subliniez că această revistă se înscrie în viziunea şcolii noastre, aceea de a fi o instituţie educaţională modernă, deschisă comunităţii, orientată spre calitate, echitate şi dezvoltare durabilă, capabilă să ofere fiecărui elev şanse reale de reuşită personală şi profesională.

Felicit echipa de redacţie pentru iniţiativă şi implicare şi îi încurajez pe toţi elevii să participe activ la viaţa şcolii, să respecte regulile şi să creadă în puterea educaţiei.

Vă doresc lectură plăcută şi mult succes revistei şcolii!

Director,
Prof. Anişoara GEORGEVICI

Universul cunoașterii

- **Omagiu la 176 de ani de la naşterea poetului Mihai Eminescu: 6**
- **Călători la frontierele cunoaşterii: de la Big Bang la cel mai puternic laser din lume: 8**
- **Descoperirea acizilor nucleici: 9**
- **James Watson: 9**
- **LATINA – limba eternă şi expresiile care unesc limbile: 10**
- **Why is W called Double U?: 10**
- **Împrumuturile din limba engleză: 11**
- **Duelul care a dat startul matematicii moderne: 12**
- **Planul Cartezian: 12**
- **Visul milenar al omului artificial: 13**
- **24 IANUARIE 1859 - Primul pas spre România: 14**
- **Curiozităţi lingvistice: 15**
- **Limba română la microscop: 16**

ETERNITATEA PRIN VERS
OMAGIU LA 176 DE ANI DE LA NAȘTEREA POETULUI MIHAI EMINESCU

Prof. Doina Albu

În evoluția liricii românești punctul de apogeu este atins prin creația lui Mihai Eminescu, toată poezia română de după el evoluând „sub auspiciile geniului său", așa cum prevăzuse încă din 1889 T. Maiorescu, care îi intuiește genialitatea şi participă încă din timpul vieţii poetului la construirea mitului eminescian. „Om al timpului modern", caracterizat de o „inteligenţă extraordinară", ajutată de o „memorie perfectă", de o mare „curiozitate intelectuală", M. Eminescu a avut o cultură ce stă la nivelul culturii europene. A fost un temeinic cunoscător al mitologiilor, îndeosebi al celor indiene și creștine, dar și al celei autohtone, al literaturii antice și moderne, dar și al filozofiei lui Platon, Kant sau Schopenhauer.

El reprezintă sinteza tradiţiei şi a noutăţii, a elementelor artistice româneşti şi a celor universale, fiind un poet naţional şi unul european în acelaşi timp, prin el literatura română făcându-şi ieşirea în lume. Mihai Eminescu este în literatura română „poetul nepereche", după cum îl numește criticul G. Călinescu, creatorul unei opere care străbate timpul, păstrându-şi neştirbită capacitatea de a solicita sensibilitatea şi spiritul omului modern. El este poetul „de acum" şi „de aici", traversând veacul său şi trăind într-o perpetuă actualitate.

Încă din timpul vieții poetului, biografia și creația literară a acestuia au fost subiecte de interes major atât pentru critica literară, cât și pentru publicul larg. S-au scris sute de cărți în care opera eminesciană a fost supusă analizei, evidențiindu-se genialitatea poetului, vasta cultură a acestuia, sursele de inspirație, farmecul limbajului artistic, dar și numeroase alte aspecte.

Creația lui Mihai Eminescu abordează o tematică variată: timpul, cosmicul, istoria, natura, filozofia, evadarea în vis, cele mai cunoscute poezii însă rămân cele de dragoste. Iubirea este înfăţişată în toate ipostazele ei: iubirea neînţeleasă, iubirea imposibilă, iubirea ca vis, iubirea ca suferinţă, în evoluţia poeziei de dragoste eminesciene distingându-se prezenţa a două etape.

O primă etapă este o poezie a visului romantic de iubire, a iluziilor, când poetul a crezut că iubirea trăită din plin dă sens unei existenţe zbuciumate, aspirând spre iubirea ideală. Este epoca în care iubirea îi va fi înţeleasă, iar poetul va recepta chemarea iubitei de a veni în mijlocul naturii paradiziace, ce ocrotește cuplul de îndrăgostiţi: ,,Floarea albastră", ,,Sara pe deal", ,,Lacul", ,,Dorinţa" etc. A doua etapă începe cu anul 1877, atunci când în poezia iubirii se resimt dezamăgirile poetului, evocându-se o iubire stinsă, neînţeleasă. Ca urmare, natura devine mai săracă, lipsită de lumini, de parfumuri şi de culori, iar figura femeii este solemnă şi rece: ,,Pe lângă plopii fără soţ", ,,Odă (în metru antic)" , ,,Luceafărul" etc.

În lirica eminesciană apar două ipostaze ale femeii iubite: femeia-înger și femeia-demon. În manieră romantică, idealul feminin corespunde în primă etapă ipostazei angelice: iubita e înfăţişată cu ,,braţele de marmur'', cu ,,părul lung, bălai'', cu ,,faţa străvezie ca faţa albei ceri", pentru ca în etapa următoare această imagine să fie înlocuită de cea a femeii-demon, de care tinerii se simt subjugați, alunecând înspre pierzanie.

Deseori publicul cititor s-a întrebat dacă Eminescu a fost fericit sau nu, dacă a fost iubit, dacă sentimentele reale de dragoste au fost la fel de intense ca cele pe care le exprimă lirica sa erotică. Teodor Ștefanelli nota în cartea ,,Amintiri despre Eminescu" că poetul ,, ținea mult nu la femei, ci la femeie. Femeia era pentru dânsul idealul creațiunii, al frumuseții și al perfecțiunii chipului omenesc." (pag. 107).

Care au fost iubirile poetului? Eminescologii susțin că Mihai Eminescu se îndrăgostește pentru prima oară de o fată din Ipotești, Casandra, cu doi ani mai mare decât el, moartea acesteia inspirându-l pe poet în scrierea, în 1871, a poeziei ,,Mortua est", o meditație asupra vieții și morții. După câțiva ani, poetul este puternic fascinat de o tânără actriță din trupa de teatru condusă de Mihai Pascali, Eufrosina Popescu, o femeie de o frumusețe tulburătoare, probabil cauza principală care l-a determinat pe Eminescu să intre în trupa de teatru și să plece prin turnee în țară. Ea pare să-l fi inspirat în scrierea poeziilor ,,Venere și Madonă", ,,La o artistă" și ,,Amorul unei marmure".

O altă muză pentru poet a fost cumnata lui Titu Maiorescu, Mitte Kremnitz, care, deși măritată, încurajează sentimentele poetului, asigurându-și astfel gloria ei postumă. Poezia ,,Atât de fragedă" îi este dedicată.

În perioada 1877-1883, aflat la București, poetul trăiește o altă iubire, sentimentele lui îndreptându-se acum spre Cleopatra Poenaru, fiica pictorului Constantin Lecca și verișoară cu Caragiale. Pentru aceasta scrie poezia ,,Pe lângă plopii fără soț", în care evocă o poveste de dragoste ce a generat dezamăgirea pentru că iubita nu a ştiut să se pătrundă de ,,farmecul sfânt'' al iubirii. Neînţeles de iubită, geniul devine indiferent, acum femeia părându-i-se comună, semănând tuturor ,, la umblet şi la port".

Marea iubire a poetului rămâne însă Veronica Micle, cea pe care a cunoscut-o în 1872 la Viena și împreună cu care va avea timp de mai mulți ani o relație complicată, determinată și de faptul că Veronica era măritată cu Ștefan Micle, rectorul Universității din Iași.

Cu certitudine că sentimentele poetului pentru ,,îngerul blond", fie că a fost Veronica, fie o altă ipostază feminină, au influențat în mod decisiv lirica lui de dragoste, căci poetul a făcut din iubire un ideal, N. Iorga susținând că poetul nu mai crede în Dumnezeu, dar a făcut din iubire o religie, iar G. Călinescu afirma că ,,așa cum iubește Eminescu, poporul nu iubește decât o singură dată, la vârsta înfloririi bărbătești".

Considerat de critica literară drept ultimul mare romantic european târziu, Eminescu ne-a delectat sufletul cu minunatele sale versuri, expresie a unei inimi însetate de frumos, aspirând spre mai mult şi mai bine, spre perfecţiune.

Gând de ianuarie

Prinț al poeziei române, rege-al simțirii străbune,
Oamenii acestui pământ tresar auzind al tău nume!
În rece ianuarie gândul spre tine-l plecăm
Cu pioasă-admirație omagiu creației tale înălțăm!

Rătăcitor pe pământ, te-ai mutat printre stele,
Vei străluci infinit, mult mai intens decât ele!
Doar dorul de tine și foșnetul teilor liniștea-ți tulbură
Când versul cu glas îngânat românii ți-l murmură.

Atât de suav graiul poeziei tale răsună,
Încât farmecu-i sfânt ne-aduce pe toți împreună!
Iubind, simțind, gândind și vorbind românește
În fiecare din noi Eminescu veșnic trăiește!

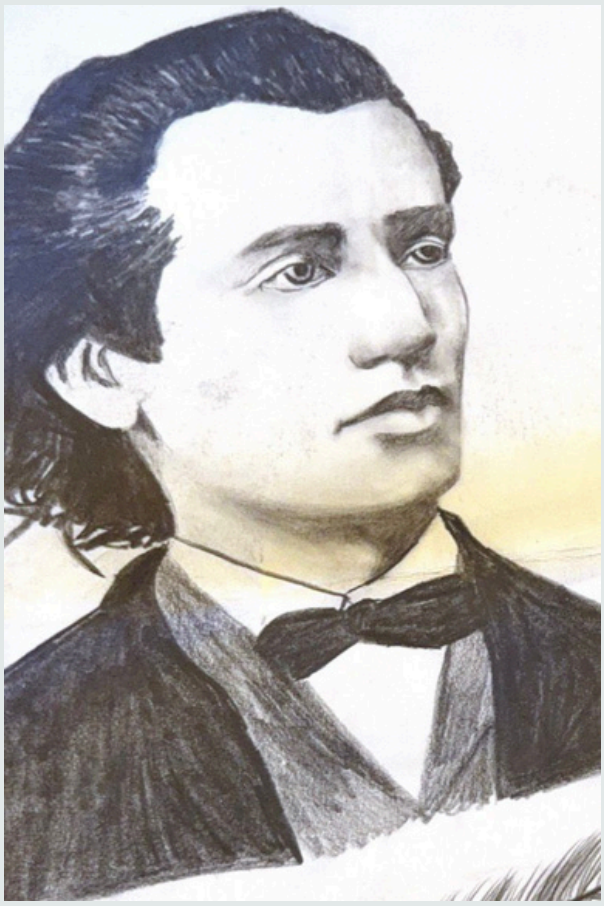
Patria Eminescu

Cu mers tăcut pășesc pe florile de tei,
În lacul cel albastru văd luna argintie.
Aici vă chem, veniți cu toții, dragii mei,
Să mergem într-o lume de poezie.

În patria Eminescu cu plopii însinguraţi
Ne-or însoți luceferi și stele tremurânde
Și cu o carte în mână, de griji despovărați,
Ne vom găsi odihna pe malul mării blânde.

Poetul nepereche ne va veghea duios
Când pe cărările cuvântului ne avântăm,
Citindu-i versurile ne aplecăm sfios
Și nu doar în ianuarie îl celebrăm.

Prof. Doina Albu

Portret realizat de Miruna Chisăliță, clasa a XI-a F

CĂLĂTORI LA FRONTIERELE CUNOAȘTERII: DE LA BIG BANG LA CEL MAI PUTERNIC LASER DIN LUME

Andrei-Vlad Almăjan, Clasa a XI-a MI

De obicei, începuturile ne trimit cu gândul la rădăcini. La Măgurele, însă, am descoperit că începutul este o stare a materiei pe care fizicienii români o recreează în laborator. Am păşit la graniţa timpului pentru a vedea cum arăta Universul în prima sa fracţiune de secundă. În zilele de 7 şi 8 mai 2025, universul nostru, al elevilor de la LTCD, s-a extins dincolo de pereţii sălii de clasă. Am pornit într-o expediţie spre „Inima Ştiinţei" din România: Platforma de Fizică de la Măgurele. Prima oprire, Institutul de Fizică Atomică (IFA) - Centrul Educaţional „DUROCERN", unde am aflat despre contribuţiile cercetătorilor români la experimentele de la CERN (Organizaţia Europeană pentru Cercetări Nucleare) - Geneva şi am avut acces virtual la cel mai mare laborator de fizică din lume. Am păşit în universul detectorului ALICE, o minune a ingineriei care analizează ciocnirile ionilor grei la energii colosale. Scopul? Recrearea, într-un mediu controlat, a condiţiilor care existau în primele microsecunde de după Big Bang.

A doua oprire, IFIN-HH (Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizică şi Inginerie Nucleară „Horia Hulubei"), unde am fost impresionaţi de complexitatea şi amploarea cercetărilor desfăşurate. Pe lângă activitatea Departamentului de Fizică Hadronică, implicat activ în experimentul ALICE, un punct central al vizitei a fost proiectul ELI-NP (Extreme Light Infrastructure – Nuclear Physics), care găzduieşte cel mai puternic laser din lume. Încheiem această incursiune cu alese mulţumiri institutelor gazdă, precum şi d-lui Prof. Dr. Mihai Petrovici, care ne-a ghidat cu profesionalism şi pasiune prin această experienţă unică, transformând vizita într-o adevărată lecţie despre curiozitate, muncă şi excelenţă.

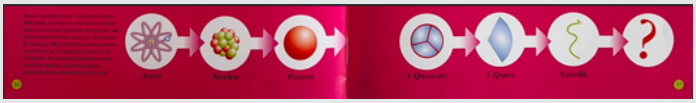
BIG BANGUL ŞI BOSONUL HIGS sau PARTICULA LUI DUMNEZEU

Maria Olariu, Clasa a X-a SN

Pentru a studia cele mai mici bucăţi de materie pe care le cunoaştem, particulele subatomice, a fost nevoie să se construiască cele mai mari instrumente create vreodată de omenire. LARGE HADRON COLLIDER (LHC), este cel mai mare accelerator de particule din lume, situat într-un tunel la o adâncime de o sută de metri sub pământ în apropierea oraşului Geneva, sub foma unui inel cu o circumferinţă de 27 km. Obiectivul este reproducerea a ceea ce s-a întâmplat în primele clipe ale creării Universului, aşa-numitul BIG BANG.

Gândeşte-te că de fiecare dată când te urci pe cântarul de la tine de acasă ,,vinovata" pentru masa (greutatea) ta este o particulă descoperită la CERN, numită BOSONUL HIGGS sau PARTICULA LUI DUMNEZEU, cel care conferă masă particulelor care alcătuiesc substanţa.

În prezent, sunt trei familii de particule elementare:

- **Bozonii** – particule care permit materiei să interacţioneze. Bozonii fundamentali sunt: fotonul, gluonul , bozonul HIGGS;
- **Quarcurile** - care alcătuiesc protonii şi neutronii;
- **Leptonii** – sunt familia electronilor.

Aceştia, în incursiunea lor la începuturile Universului, au încetinit dobândind masă, drept care s-au putut uni pentru a forma atomi, stele sau galaxii.

Surse fotografii: Misterele Fizicii de Richard Hammond

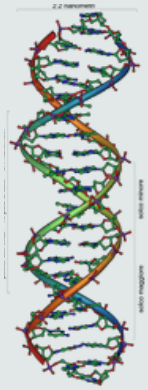
Descoperirea acizilor nucleici

Deborah Caracoancea și Gloria Țundrea, Clasa a IX-a SN

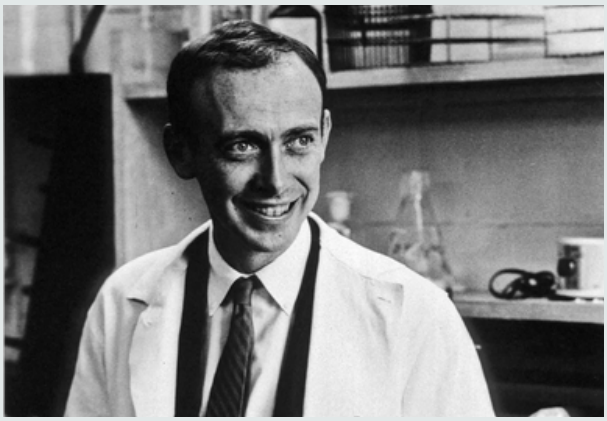
Acizii nucleici reprezintă una dintre cele mai importante descoperiri din istoria biologiei, deoarece stau la baza eredității și a funcționării tuturor organismelor vii. Povestea lor începe în anul 1869, când medicul și chimistul elvețian Friedrich Miescher a izolat pentru prima dată o substanță necunoscută din nucleul celulelor, pe care a numit-o „nucleină". La acel moment, importanța acestei descoperiri nu era pe deplin înțeleasă, dar ea a deschis drumul unor cercetări esențiale.

În primele decenii ale secolului XX, oamenii de știință au descoperit că acizii nucleici sunt de două tipuri: ADN (acid dezoxiribonucleic) și ARN (acid ribonucleic). Experimentele realizate de cercetători precum Oswald Avery, iar mai târziu Hershey și Chase, au demonstrat că ADN-ul este purtătorul informației genetice, și nu proteinele, așa cum se credea anterior.

Momentul decisiv a avut loc în 1953, când James Watson și Francis Crick au propus celebrul model al dublei elice a ADN-ului, bazându-se și pe datele obținute de Rosalind Franklin. Această descoperire a revoluționat biologia și medicina, permițând înțelegerea modului în care informația genetică este transmisă din generație în generație. Astăzi, studiul acizilor nucleici stă la baza geneticii moderne, a biotehnologiei și a medicinei personalizate, demonstrând cât de importantă a fost această descoperire pentru progresul științei.

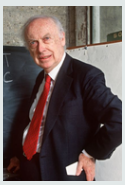
Surse:
Imagini: Wikipedia, Descoperă.ro
Text: Reginamaria.ro, KhanAcademy.ro

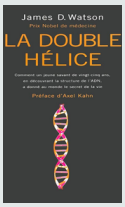
James Watson

Deborah Caracoancea și Gloria Țundrea, Clasa a IX-a SN

James Watson a fost un biolog molecular american, celebru pentru contribuția sa semnificativă la descoperirea structurii ADN-ului. Împreună cu Francis Crick, Watson a propus modelul dublu helix al ADN-ului în 1953, o descoperire care a revoluționat biologia moleculară și genetică. Această descoperire le-a adus Premiul Nobel pentru Fiziologie sau Medicină în 1962, împreună cu Maurice Wilkins.

Cariera sa a fost marcată de realizări academice importante, dar și de controverse, în special din cauza declarațiilor sale controversate pe teme de rasă și inteligență. Cu toate acestea, contribuțiile sale științifice au avut un impact durabil asupra înțelegerii genetice și asupra biologiei umane.

La vârsta de doar 12 ani, James Watson a apărut la un concurs de cunoștințe la radio, numit "Quiz Kids", unde copiii foarte inteligenți răspundeau la întrebări din știință și cultură generală. Participarea lui la acest show i-a trezit interesul și mai mare pentru biologie, lucru care l-a dus ulterior spre descoperirea structurii ADN.

Cercetătorul James Watson, unul dintre descoperitorii ADN-ului și laureat al Premiului Nobel a murit la vârsta de 97 de ani, pe data de 6 noiembrie 2025.

Surse fotografii: Wikipedia, VOX, The academy of achievement

LATINA – limba eternă și expresiile care unesc limbile

Clara Mutașcu, clasa a IX-a Filologie

Ai organizat un eveniment ad-hoc? Dacă da și dacă ai spus măcar o dată mea culpa, ești un muritor care iubește limba eternă - LATINA!

Deși limba latină nu mai este vorbită, ceea ce ne face să o considerăm uneori o materie inutilă, ea continuă să fie prezentă în majoritatea limbilor moderne prin expresii și fraze folosite la nivel internațional. Aceste expresii latine sunt întâlnite în domenii precum educația, dreptul, medicina, politica sau mass-media, demonstrând caracterul universal al limbii latine.

Expresii precum ad litteram (literal), ex officio (din oficiu), statu-quo (starea actuală), per capita (pe cap de locuitor) sau et cetera sunt folosite în aproape toate limbile fără a fi traduse. Ele au aceeași formă și același sens, indiferent de limba în care sunt utilizate, ceea ce simplifică și comunicarea între oameni din culturi diferite, făcând studiul limbilor moderne mai facil.

Prin aceste fraze, latina rămâne un liant între limbi, nu doar între acelea a căror latinitate este cunoscută și continuă să ofere un teren lingvistic comun la nivel global. Astfel, limba latină rămâne vie prin moștenirea sa și prin rolul important pe care îl joacă în comunicarea internațională.

Why is W called Double U?

Luka Adrian Miodrag Popovici, clasa a XII-a SN

In almost every language, the letter W is called Double V, except for the world's most spoken one. The letter looks like 2 Vs, so why is it called Double U?

Well, the name goes back to medieval times, when English first adopted the Latin script. Old English needed a letter to make the sound "wuh", but the alphabet had no appropriate symbol, so scribes improvised. Back then, U and V were considered one and the same, and as such, writers simply doubled the letters. On paper, it was written as two Us, UU, and in stone tablets as 2 Vs, VV, which, over time, got fused into the singular W. As such, the V variant got the looks, while the U variant got the name.

The English language couldn't possibly function without this letter due to its widespread usage, which makes its tangled origins all the more fascinating.

Sources:
https://www.rd.com/article/why-w-is-pronounced-double-u-and-not-double-v/
https://thelanguagenerds.com/2024/this-is-why-w-is-pronounced-double-u-and-not-double-v/
https://www.etsy.com/listing/890444398/letter-w-svg-cutfile-alphabet-initial

Împrumuturile din limba engleză

Alexandra Ștefania Muraru, clasa a X-a F

Cele mai multe împrumuturi, la ora actuală, provin din limba engleză. Unele nici nu sunt înregistrate de dicţionarele limbii române. Probabil că vor fi inventariate pe măsură ce se vor impune în limbă.

Aceste împrumuturi din limba engleză au început să apară în secolul al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, făcându-și apariția odată cu influențele Angliei și ale Statelor Unite ale Americii (comerț, cultură). Limba engleză se numără printre cele mai vorbite limbi din lume, cu peste un miliard de vorbitori.

Primele împrumuturi care au apărut în limba română, au fost termeni din sport, sporturile moderne venind din Anglia. Cuvinte precum fotbal, baschet, handbal sunt adaptări ale termenilor englezești: football, basketball și handball. De asemenea, termeni precum concert, show, bar, film, radio, pulover (din engl. pull-over), tramvai (din engl. tramway), weekend (puțin mai tarziu, sec. XX), se încadrează în această categorie.

Odată cu avansarea tehnologiei, a crescut semnificativ și numarul acestor cuvinte împrumutate (cum ar fi laptop, computer, mouse, hardware), ele devenind o mare parte din vocabularul nostru zilnic. Mai ales după 1989, datorită contactului tot mai strâns cu ţările vest-europene, aceste anglicisme câştigă teren în limbajul presei şi în limbă, în general. Frecvenţa lor mare se datorează şi faptului că ele circulă în mai toate limbile vest-europene, nemaiaparţinând doar limbii engleze.

Deși poate fi greu de crezut, unele împrumuturi foarte recente au fost înregistrate în DOOM, fiind necesară o actualizare a vocabularului, acesta aflându-se într-o permanentă schimbare. Astfel, vom regăsi cuvinte neadaptate din punct de vedere fonetic: deadline, spam, job, breaking news, chat, selfie, all-inclusive, reality-show, smartphone, online, brand, burnout, hashtag, playlist, influencer, story sau afterschool. Deși dicționarele noastre sunt permisive, se folosesc în limbajul curent cuvinte care nu apar în DOOM3, cum ar fi: take away, spoiler, hater, cringe sau upgrade.

Surse:
https://www.diacronia.ro/ro/indexing/details/A12869/pdf
https://studentiada.ro/15-cuvinte-imprumutate-din-engleza/
https://doom.lingv.ro/

Duelul care a dat startul matematicii moderne

David Mîndru, clasa a XI-a MI

Te-ai întrebat vreodată, în timp ce te lupți cu tabelul de derivate, cine este „vinovat” pentru aceste formule? Ei bine, povestea derivatelor nu a început într-o sală de clasă, ci dintr-o curiozitate arzătoare de a înțelege cum se mișcă universul.

În secolul al XVII-lea, doi titani ai gândirii au pornit un adevărat război intelectual. Isaac Newton, stând sub celebrul său măr, voia să măsoare viteza exactă a unui obiect în cădere într-o fracțiune infinitezimală de secundă. El a numit asta „metoda fluxiunilor”.

În același timp, în Germania, Gottfried Leibniz privea lucrurile mai vizual. El voia să găsească panta perfectă a unei tangente care doar „atinge” o curbă.

Deși s-au certat ani de zile pe tema „cine a fost primul”, noi am ieșit câștigători: am moștenit rigoarea fizicii lui Newton și simbolurile elegante ale lui Leibniz, pe care le folosim și azi la tablă.

De ce mai studiem asta? Pentru că derivata este, în esență, „vitezometrul” matematic.

· În economie: ne spune momentul exact în care profitul începe să scadă.

· În social media: algoritmii folosesc derivate pentru a înțelege cât de repede devine viral un clip.

· În gaming: motoarele grafice le folosesc pentru a randa mișcări fluide.

Data viitoare când rezolvi o derivată, nu uita: nu rezolvi doar un exercițiu, ci folosești instrumentul care a pus omul pe Lună și a construit lumea digitală de azi.

Surse :
chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://math.ubbcluj.ro/~vdarzu/Cursuri/Istoria-Matem-curs%207-8%20.pdf
https://www.oxfordscholastica.com/blog/technology-articles/newton-and-leibniz-the-fathers-of-calculus/
https://www.britannica.com/science/mathematics/Newton-and-Leibniz
Sursa poza Newton: https://ro.wikipedia.org/wiki/Isaac_Newton
Sursa poza Leibniz: https://ro.wikipedia.org/wiki/Gottfried_Wilhelm_von_Leibniz

Planul Cartezian

Răzvan Turcin, clasa a X-a SN

Înainte de secolul al XVII-lea, algebra și geometria erau considerate două domenii separate ale matematicii. Un moment de cotitură, un adevărat început, a avut loc în anul 1637, când matematicianul René Descartes a introdus ceea ce astăzi numim planul cartezian.

Planul cartezian este format din două axe perpendiculare: axa Ox și axa Oy, care se intersectează în punctul O(0,0), numit origine. Cu ajutorul acestui sistem de coordonate, orice punct din plan poate fi reprezentat printr-un cuplu de numere reale (x, y).

Această idee simplă a dus la un început revoluționar: ecuațiile algebrice au putut fi reprezentate prin grafice. De exemplu, funcțiile studiate în clasa a X-a, precum și cele studiate în clasa a IX-a, funcția de gradul I sau funcția de gradul al II-lea, pot fi desenate și analizate vizual în planul cartezian.

Planul cartezian stă la baza multor domenii moderne:

· Fizică (mișcare, traiectorii);

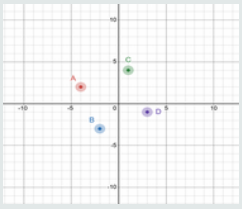
·Informatică (grafica pe calculator, jocuri);

· Economie (grafice de profit și de cost);

· Inginerie și arhitectură.

Astfel, planul cartezian reprezintă începutul matematicii analitice și unul dintre cele mai importante instrumente matematice folosite și astăzi.

Surse:
desmos.com/calculator
wikipedia.org/wiki/René_Descartes
mathinsight.org/cartesian_coordinates

Visul milenar al omului artificial

Cezar Ionuț Țuțuian, clasa a XI-a MI

Când ne gândim la roboți, ne imaginăm circuite complexe și ecrane luminoase, însă istoria roboticii nu a început în laboratoarele NASA, ci în atelierele pline de praf ale inventatorilor din Antichitate și Renaștere. Acești „strămoși” mecanici, numiți automate, ne demonstrează că dorința de a crea viață artificială este o constantă a spiritului uman.

Sursă foto: Ilustrație compozită bazată pe schițele originale din Codex Atlanticus (Da Vinci), Cartea dispozitivelor ingenioase (Al-Jazari) și arhivele tehnice ale lui Jacques de Vaucanson, realizată cu Gemini AI, robot modern

Mecanismul de la Antikythera, descoperit într-o epavă lângă Grecia, este considerat primul computer analogic din lume (sec. al II-lea î.Hr.). Dispozitivul putea prezice cu o precizie uluitoare eclipsele solare și lunare, pozițiile planetelor și data exactă a jocurilor Olimpice. Conținea peste 30 de roți dințate din bronz, tăiate manual, cu o precizie care nu a mai fost egalată în Europa până în secolul al XIV-lea.

Heron din Alexandria a inventat Teatrul Automat: un întreg spectacol de păpuși care se mișca singur timp de câteva minute. Funcționa pe baza unui sistem complex de greutăți care cădeau lent, trăgând sfori înfășurate pe axe cu noduri (un tip de „cod” arhaic).

În timp ce grecii se concentrau pe spectacol, Al-Jazari (secolul al XII-lea) s-a concentrat pe utilitate și autonomie. A proiectat dispozitive pentru ridicat apa, orologii cu apă, ceasuri-lumânări, automate de apă, automate muzicale şi o pompă care transforma mişcarea de rotaţie a roţii de apă într-o mişcare rectilinie alternativă a unui piston care împingea apa cu putere.

În 1495, Leonardo da Vinci desena planurile unui cavaler în armură capabil să stea în picioare și să-și miște brațele prin scripeți și roți dințate. Trei secole mai târziu, în 1739, Jacques de Vaucanson uimea Franța cu o rață mecanică ce „mânca” și „digera” boabe, simulând procesele biologice cu o precizie uimitoare pentru acea epocă.

Aceste invenții nu au fost doar jucării. Ele au pus bazele mecanicii fine și ale cibernetică. Astăzi, roboții noștri folosesc senzori în loc de arcuri, dar curiozitatea care i-a împins pe acești inventatori să creeze rămâne aceeași.

Termenul de „robot” (introdus într-o piesă de teatru de Karel Capek în 1920) este nou, dar spiritul de a crea un „alter ego” mecanic aparține întregii istorii umane, de la primele temple ale Alexandriei până la laboratoarele de inteligență artificială de azi. Robotica nu este doar despre viitor, ci despre o moștenire a ingeniozității umane care sfidează timpul.

Surse: https://www.nature.com/articles/s41598-021-84310-w https://steambuilders.eu/the-beginning-of-the-robotics-before-modern-times/ https://www.jw.org/ro/biblioteca/reviste/g201211/maestri-ai-mecanicii-din-evul-mediu/ https://epochtimes-romania.com/news/automa-cavaliere-robotul-conceput-de-leonardo-da-vinci-video---286808 https://stiintasitehnica.com/automatonii-primii-roboti-ai-omenirii/

24 Ianuarie 1859 – Primul pas spre România

Daiana-Ioana Megheleș, Clasa a X-a Filologie

Mica Unire din anul 1859 este unul dintre cele mai importante evenimente din istoria României. Ea reprezintă unirea Moldovei cu Țara Românească sub conducerea aceluiași domnitor, Alexandru Ioan Cuza. Acest moment a fost un pas foarte important spre formarea statului român modern și arată dorința românilor de a fi uniți.

Înainte de Unire, cele două principate erau separate, chiar dacă oamenii vorbeau aceeași limbă și aveau aceleași tradiții. Moldova și Țara Românească erau influențate de Imperiul Otoman, iar marile puteri europene aveau un cuvânt greu de spus în ceea ce privea conducerea lor. Totuși, dorința de unire creștea în rândul oamenilor, mai ales după revoluțiile de la 1848, când românii au început să înțeleagă cât de important este să fie împreună.

Unirea s-a realizat printr-o strategie inteligentă și fără lupte. La data de 5 ianuarie 1859, Alexandru Ioan Cuza a fost ales domn al Moldovei, iar câteva zile mai târziu, la data de 24 ianuarie 1859, a fost ales și domnitor al Țării Românești. Deși legea nu spunea clar că aceeași persoană poate conduce ambele principate, românii au folosit această oportunitate și au făcut unirea realitate.

După Mica Unire, Alexandru Ioan Cuza a introdus reforme importante. Reforma agrară a ajutat țăranii să aibă pământ, iar reformele din școli au făcut educația mai accesibilă pentru copii. De asemenea, au fost organizate mai bine administrația și legile, pregătind țara pentru viitor.

Mica Unire nu a fost doar un act politic, ci și un exemplu de curaj și unitate. Ea a arătat că românii pot realiza lucruri mari atunci când sunt împreună. Acest eveniment a pregătit drumul pentru Marea Unire din 1918 și a fost un pas esențial în formarea României moderne.

Sursă: https://universul.net/24-ianuarie-ziua-unirii-principatelor-romane/

CURIOZITĂȚI LINGVISTICE

Știați că...

Prof. Doina Albu

• în toată lumea sunt 28 de milioane de vorbitori de limba română?
• limba română este limbă maternă sau este vorbită şi în Ucraina, Ungaria, pe Valea Timocului în Serbia sau în Bulgaria, precum şi în comunităţile etnicilor români din Croaţia, Slovenia, Slovacia sau Polonia?
• limba română se predă în şcoli din 43 de ţări şi este limbă oficială în Uniunea Latină şi în Uniunea Europeană?
• limba română este una dintre cele cinci limbi în care se oficiază servicii religioase în statul monastic Muntele Athos?
• cel mai lung cuvânt din limba română are 44 de litere, fiind un termen medical ce denumește o boală a plămânilor (denumirea scurtă: silicoză)? Se află pe locul 3 în topul celor mai lungi cuvinte din Europa: pneumonoultramicroscopicsilicovolcaniconioza.
• cel mai lung cuvânt care conține doar vocale și semivocale este uiuiu?
• cel mai lung cuvânt care conține o singură consoană: acioaiei?
• cel mai lung cuvânt care începe și se termină cu o vocală, celelalte sunete fiind doar consoane este înspre?
• cel mai lung cuvânt care denumește o localitate din România este Constantinești?
• cel mai scurt cuvânt care denumește o localitate din România este Ip?

Limba română la microscop

Prof. Andreea Stoianovici

Știați că ... în ceea ce privește utilizarea limbii române la masă, întâmpinăm multe dificultăți?

Tocmai din acest motiv, vom aduce sub microscop câteva verbe și substantive folosite greșit de vorbitorii limbii române când vine vorba de mâncare.

Pentru început, trebuie să fim atenți la verbe precum *a se așeza* sau *a (se) servi*. Atunci când invitați pe cineva să se așeze la masa voastră, puteți folosi atât „**Așează-te**!", cât și **„Așază-te!"**. Atunci când rugați pe cineva să ia ceva de pe masă, trebuie să folosiți verbul *a se servi*: „**Servește-te, te rog!"** și nu *a servi*: „Servește, te rog!" (care pune omul să servească pe toată lumea prezentă).

Cu ce mâncăm supa? Unii ar răspunde: „Cu lingura!". În mod cert, așa este. Dar ce punem în ea? Tăieței? Tăiței? Găluște sau găluști? În ultima perioadă, DOOM-ul ne-a cam zăpăcit la acest capitol. Conform noului DOOM, corecte sunt formele: **tăieței** și **găluști**.

Lăsăm supa deoparte sau **laoparte** și trecem la o friptură cu pireu sau piure? Vă sfătuiesc să nu alegeti Pireul, deoarece s-ar putea să ajungeți în Grecia. Așadar, o friptură bună se potrivește cu un **piure** făcut cu gust, dar unul lingvistic.

Dacă nu ne place mâncarea tradițională, am putea trage o fugă la fast-food. Nu contează cum găsim preparatele în meniu, ideal ar fi să le folosim noi corect. Astfel, putem să comandăm un hotdog scris legat, articulat fără cratimă (**hotdogul**), iar dacă ne este prea foame, luăm chiar doi **hotdogi**.

Meniul este variat, se pot comanda și **hamburgeri**, dar niciodată hamburgere. Deși **șaorma** nu este a noastră, dacă ne uităm cu atenție în DOOM3 și în meniu, ne dăm seama că a devenit a românilor. Prin urmare, mâncăm **o șaormă** sau două, trei **șaorme**, depinde cât de flămânzi suntem.

Dacă ne grăbim foarte tare, un **sendviș** sau un **sandvici** (ambele forme sunt corecte) va fi mereu la îndemâna tuturor. Nu le mai amestecați!

După orice masă, un desert nu se refuză. Eu prefer **eclerele**, deși înainte de apariția DOOM-ului din 2021, mă străduiam să spun ecleruri, întrucât aceasta era forma corectă. Acum, doar eclere.

Există și iubitori de **croasant**. Ce ne facem cu pluralul? DOOM-ul ne recomandă folosirea formei **croasante**. Avem o nouă formă de plural schimbată, sigur scopul este ca noi să le tot încurcăm până la adânci bătrânețe.

Până data viitoare, încercați să mâncați cu gust (lingvistic)!

Sursă fotografie:
https://www.libris.ro/doom-3-dictionarul-ortografic-ortoepic-si-UNE978-606-704-935-0--p27287421.html?srsltid=AfmBOoplaL46hBDdjISrj8np1CyxnJj4GxwgOpDmkyJzlLY9BiYKeGad

FOLLOW US

LTCD Voice – unde gândurile prind glas

LIKE

- O seară de poveste: 18
- Chipuri noi: 21
- Start & Finish: 25
- ExtraEdu: 28
- Rucsacul cu amintiri: 30
- Generația care se implică: 31
- Printre pagini: 34
- Filme cu sens: 35
- Zoom pe talent: 36
- Atelierul de scris: 39
- Educație fără granițe: 42
- Colțul legal: 46

Vocea generației noastre

O seară de poveste: Balul Bobocilor 2025

by Daria Gîrjan (a X-a SN)

Vineri, 21 noiembrie 2025, Casa de Cultură a oraşului a găzduit unul dintre cele mai aşteptate evenimente ale anului şcolar: Balul Bobocilor. Acesta a marcat, într-o atmosferă plină de entuziasm şi emoţie, integrarea elevilor în viaţa liceului. Evenimentul a fost organizat de clasele a XII-a Filologie şi a XII-a Ştiinţe ale Naturii, care au reuşit să transforme sala într-un spaţiu de poveste, seara debutând chiar cu un moment artistic prezentat de aceştia. Prezentatorii balului, Alessandra Dănălache şi Sergiu Soroceanu, au coordonat evenimentul cu profesionalism şi energie. La bal, au participat sute de spectatori, profesori şi invitaţi, dornici să susţină concurenţii.

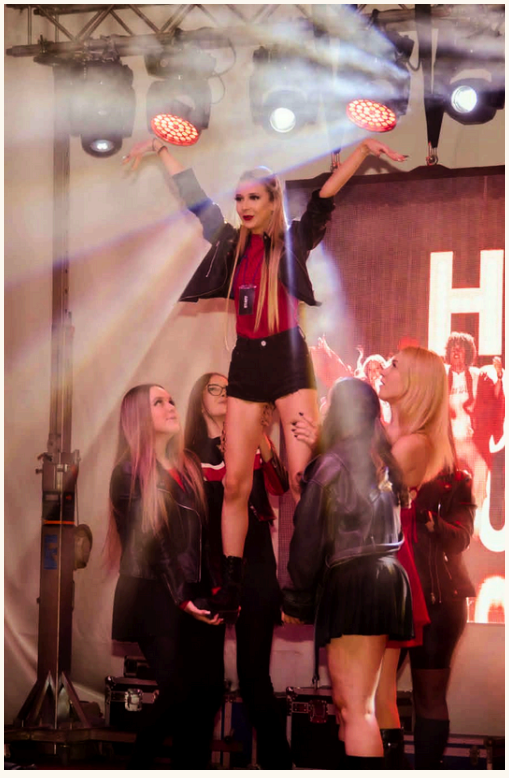
Tema aleasă pentru ediţia din acest an, „Disney", a oferit cadrul perfect pentru momente artistice spectaculoase şi apariţii memorabile. Perechile participante au intrat în pielea unor personaje îndrăgite, inspirate din filme celebre, precum: Descendants, Zombies, High School Musical, Beauty and the Beast, Aladdin, Another Cinderella Story şi Camp Rock. Bobocii au demonstrat creativitate, curaj şi originalitate, participând la probe de talent (dans, karaoke), cultură generală şi prezentare scenică.

Juriul, format din cadre didactice, reprezentanţi ai primăriei şi câştigători ai ediţiilor anterioare, a avut o sarcină dificilă, având în vedere nivelul ridicat al prestaţiilor. Evaluarea probelor subiective s-a bazat pe naturaleţe, atitudine, expresivitate şi capacitatea concurenţilor de a transmite emoţie pe scenă, pe când la probele obiective (cultură generală şi probele surpriză) au fost acordate trei punctaje, în funcţie de corectitudinea răspunsului oferit de participanţi.

În urma unei competiţii strânse, titlurile de Miss şi Mister Boboc 2025 au fost câştigate de Ivana Stancovici şi Iustin Velovan, care s-au remarcat prin eleganţă, carismă şi o prestaţie scenică deosebită. În ierarhia balului, locul al II-lea a fost ocupat de Maura Dascălu şi Darius Mortu; locul al III-lea a revenit bobocilor Morena Bleotu şi Marko Ilici; pe locul al IV-lea s-au clasat Corina Popovici şi Nicolas Oancea, iar locurile V, VI şi VII au fost ocupate, în această ordine de Luciana Ţundrea şi Răzvan Cîrpean, Miriam Damian şi Marco Stigelbauer, respectiv Andra Luca şi David Raica. În cazul fetelor, locurile fruntaşe au fost desemnate în urma unei probe de departajare, căci pe tot parcursul competiţiei, Ivana, Maura şi Morena au obţinut punctaje egale.

FOLLOW

Un alt moment care a răsturnat situaţia a fost reprezentat de anularea probei de cultură generală, din pricina anumitor motive tehnice. Un moment special al serii l-a reprezentat Balul Gâscanilor, în cadrul căruia elevii claselor a XI-a au pregătit surprize şi au acordat premii simbolice elevilor de clasa a XII-a. Acest segment al evenimentului a evidenţiat relaţiile apropiate dintre generaţii şi spiritul de colegialitate din cadrul liceului.

Seara s-a încheiat într-o notă festivă, cu un concert susţinut de invitata specială a evenimentului, Gya, urmat de o petrecere, unde elevii s-au bucurat de muzică şi dans. Balul Bobocilor a rămas, astfel, un reper important pentru comunitatea liceului, simbolizând începutul unei noi etape şi creând amintiri de neuitat pentru toţi participanţii.

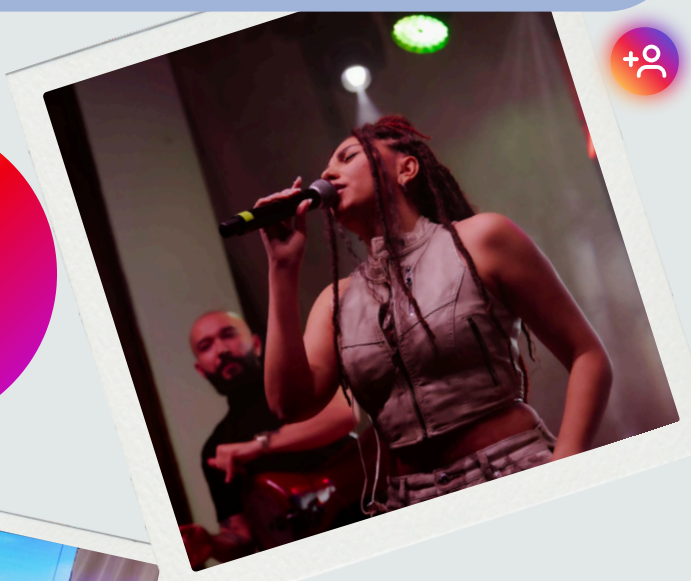

Foto: Arhiva şcolii

Chipuri noi

Foto: Arhiva personală

Clasa a IX-a F

by Alexandra Brundean

O clasă nu este doar un spaţiu în care venim zilnic pentru a învăţa, ci un loc în care se construiesc prietenii, amintiri şi legături care ne formează ca oameni. Clasa noastră este formată din 27 de elevi, iar relaţiile dintre noi sunt strânse, bazate pe respect, deschidere şi sprijin.

Deşi există mai multe grupuri de prieteni mai apropiaţi, acestea nu creează bariere între colegi. Grupurile sunt flexibile, iar comunicarea dintre ele este naturală, ceea ce face ca întreaga clasă să fie cu adevărat unită. Ne ajutăm unii pe alţii, discutăm, râdem împreună şi petrecem timp şi în afara şcolii. Toate acestea contribuie la o relaţie echilibrată şi prietenoasă între noi. Cu toţii ne-am acomodat şi ne-am apropiat foarte bine într-un timp scurt, devenind un colectiv unit, bazat pe încredere şi prietenie.

Un element esenţial al acestui colectiv este relaţia pe care o avem cu diriginta noastră, doamna Mihaela David-Izvernar. Este profesoară de limba engleză şi reuşeşte să îmbine profesionalismul cu apropierea faţă de elevi. Este înţelegătoare, amuzantă şi foarte inteligentă, iar orele sale sunt mereu interesante. Ne simţim comfortabil în preajma ei, avem încredere să comunicăm deschis şi o considerăm mai mult decât un profesor – o adevărată prietenă şi un sprijin constant.

Noi suntem a IX-a Filo! 😊

Foto: Arhiva personală

Clasa a IX-a SN

by Ligia Buriman

Clasa a IX-a reprezintă începutul unei noi etape, însă clasa a IX-a SN, pentru noi, nu a fost doar un nou început, ci o continuare a unei poveşti începute cu ani în urmă. Deşi au trecut doar patru luni de când suntem toţi în aceeaşi clasă, mulţi dintre noi ne cunoaştem încă din clasa a V-a, din clasele primare sau chiar de la grădiniţă, din acele zile în care totul părea mai simplu, iar timpul avea răbdare. Tocmai de aceea, începutul liceului a fost încărcat nu doar de emoţii, ci şi de amintiri care ne-au legat mai strâns.

Primele luni de clasa a IX-a au venit cu schimbări, provocări şi adaptare, dar şi cu sentimentul familiar de apartenenţă. Am crescut, ne-am schimbat, însă am păstrat între noi sprijinul, năzuinţa de a merge mai departe şi dorinţa de a fi copil în fiecare moment de libertate.

Doamna dirigintă, Mariana Corcodel, a avut un rol important în această etapă de început, fiind un sprijin constant în procesul nostru de adaptare, ajutându-ne cu sfaturi, vorbe bune când aveam nevoie şi o ceaşcă de ceai cald când vântul rece al începutului de liceu ne tăia puţin elanul. A ştiut să ne fie aproape atât în momentele de nesiguranţă, cât şi în cele de încredere, încurajându-ne să evoluăm şi să privim cu deschidere spre anii care urmează.

Clasa a IX-a rămâne pentru noi un loc în care am început să ne cunoaştem din nou şi să construim noi amintiri, un început care poartă cu sine trecutul şi toate promisiunile anilor care urmează.

Start & Finish

Trecerea de la gimnaziu la liceu semnifică un pas important în viaţa fiecărui elev, plin de emoţii, aşteptări şi provocări noi. E ca şi cum ai păşi dinadins în necunoscut, ştiind că ai nevoie de mult curaj şi un strop de seriozitate.

Pentru a descoperi cum arată acest început în ochii bobocilor, am stat de vorbă cu **Sara Gloria Ţundrea**, elevă în clasa a IX-a, care ne-a povestit, sincer, despre primele impresii, temeri şi bucurii trăite în primele luni de liceu.

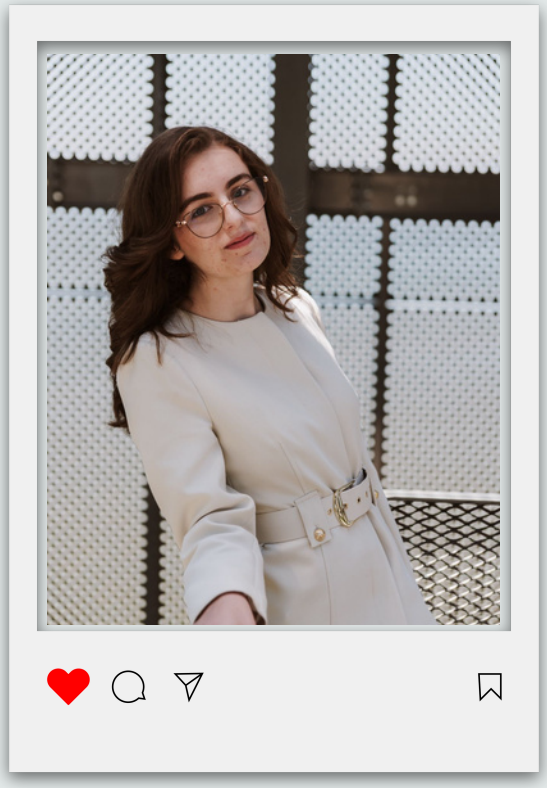

Foto: Arhiva personală

Care au fost emoţiile tale în prima zi de liceu şi cum s-au schimbat acestea în timp?

În prima zi de liceu, am simţit o multitudine de emoţii, care pot spune ca a fost cauzată de firea mea agitată. Mie îmi place să am mereu totul sub control şi să am o viziune clară asupra modului în care evenimentele din viitorul apropiat se vor desfăşura. În acea zi, nu aveam nimic sub control, iar mintea mea a devenit o furtună de întrebări la care nu reuşeam să dau niciun răspuns. Mă gândeam în special la profesori, pe care nu îi cunoşteam şi despre care mi-am creat diverse imagini construite din spusele altor elevi, dar asta nu m-a liniştit deloc, pentru că detaliile pe care le ştiam despre cerinţele lor şi modul de predare nu erau destule pentru a mă linişti. Frica a fost sentimentul dominant, care s-a intensificat când i-am văzut pe noii mei colegi şi pe doamna dirigintă aşteptându-ne pe mine şi pe prietena mea, Deborah, în curtea şcolii pentru a face o poză de grup. Mi-am dat seama că mă aflu într-un grup de copii despre care nu ştiu absolut nimic, dar alături de care îmi voi petrece cei patru ani de liceu. Când m-am uitat în jur, mă încerca un puternic sentiment de nostalgie pentru colegii din gimnaziu, pe care îi ştiu de mai mult de 8 ani, fiindcă am fost împreună de mici, mi-am dat seama că nu voi mai fi cu ei niciodată şi că viaţa mea este pe punctul de a se schimba radical. Simţeam că nu am făcut alegerea bună când am ales profilul, că nu voi face faţă şi că nu am cum să mă acomodez. Totuşi, totul s-a dovedit a fi opusul celor gândite de mine, pentru că am nişte colegi minunaţi şi am reuşit să mă obişnuiesc rapid cu stilul de predare al fiecărui profesor. Acum, nu mai simt nicio emoţie dintre cele trăite în prima zi, ci totul este mult mai bine şi nu mă mai tem de schimbare, pentru că am realizat că “Schimbarea este singura constantă a vieţii”.

Care e cea mai mare provocare pe care ai întâmpinat-o în primele luni de liceu? A existat un elev sau un profesor care să te ajute să o depășești?

Cea mai grea provocare din primele două luni de liceu a fost integrarea în colectivul clasei, pentru că aveam o singură persoană cu care vorbeam, colega mea de bancă, și din cauză că la fosta mea școală aveam foarte mulți prieteni, persoane alături de care am crescut. Eu sunt mai retrasă, nu mă pricep deloc să îmi fac prieteni și mă simt în largul meu doar cu persoanele pe care le cunosc foarte bine. În acest proces de acomodare, m-a ajutat foarte mult doamna dirigintă, care mă încuraja și pe care am simțit-o mereu aproape, sprijinindu-mă. Apoi, colega și prietena mea a trecut prin această provocare alături de mine și m-am simțit mult mai bine, știind că nu sunt singură.

Cum te vezi la finalul liceului? Crezi că acești patru ani te vor schimba?

La finalul liceului, mă văd o persoană diferită. Corelând această trecere de 4 ani cu trecerea ultimilor 4 ani, ajung la concluzia că multe se vor schimba când vine vorba de modul în care gândesc, simt și acționez, deoarece varianta mea din clasa a V-a și cea din prezent au foarte puține asemănări. Nu pot să spun cu exactitate ce se va schimba, dar cu siguranță voi căpăta mai multă experiență, voi întâlni oameni care vor produce o schimbare în mine și voi învăța din greșelile inevitabile.

Interviu realizat de Maria Olariu, clasa a X-a SN

Liceul se aseamănă, la început, cu un tărâm misterios, însă se încheie cu o colecţie de amintiri, lecţii şi visuri conturate pas cu pas. Prin acest interviu, păşim în universul lui **Sergiu George Soroceanu**, elev al clasei a XII-a, care priveşte înapoi spre anii care l-au format şi înainte spre viitorul care îl aşteaptă.

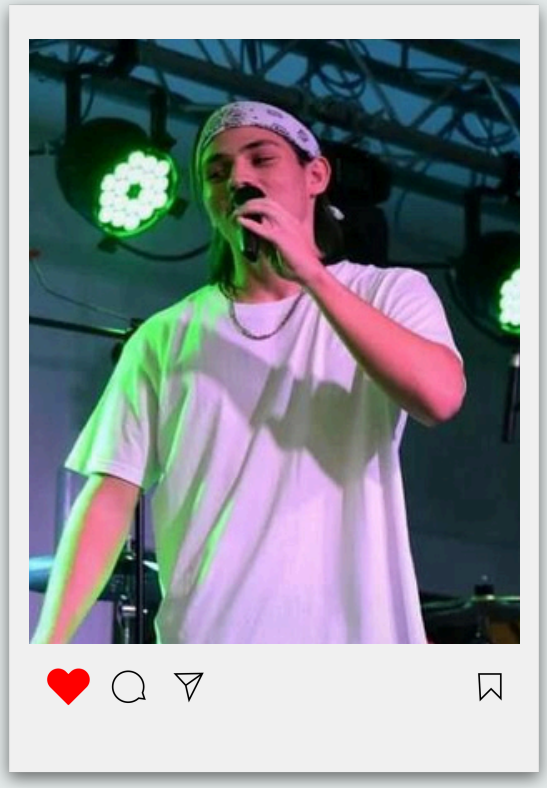

Foto: Arhiva personală

Ce o să îţi lipsească cel mai mult din viaţa de adolescent?
Cu siguranţă că o să îmi lipsească siguranţa pe care o am de la părinţi când vreau să încerc lucruri noi.

Crezi că experienţa de liceu se modifică de la generaţie la generaţie? Eşti mulţumit de experienţa ta de liceu?
Clar. Fiecare generaţie o să trăiască liceul diferit, chiar de la an la an. În cazul meu, liceul chiar va fi o amintire foarte frumoasă şi plină de experienţe noi şi oameni dulci.

Acum că magia copilăriei s-a sfârşit, ce ai învăţat cel mai mult în aceşti 12 ani de şcoală? Ce abilităţi crezi că ai dobândit şi ce ai învăţat să îţi fructifici?
Am învăţat că, şi într-un sistem care nu răsplăteşte creativitatea într-un mod corect, ea poate fi folosită în avantajul meu. De-a lungul anilor, am dobândit multe abilităţi folositoare, dar cea mai importantă pentru mine e, fără îndoială, adaptabilitatea.

Ţi se pare că viaţa de liceu este asemănătoare cu cea prezentată în filme sau seriale şi ce aspect ţi se pare cel mai exagerat de către acestea? Se încadrează în realitatea anilor tăi de liceu?
Viaţa de liceu din filme este, în mare parte, o ficţiune. Cel mai exagerat aspect este ideea că succesul şi momentele importante se întâmplă de la sine, fără efort sau disciplină. În realitatea mea, liceul nu este un serial plin de dramă, ci un proces riguros de construcţie personală, este o etapă definită de efort şi maturizare, nu de scenarii regizate pentru divertisment.

Interviu realizat de Maria Olariu, clasa a X-a SN

Începând cu luna septembrie 2025, viaţa şcolară la Liceul Tehnologic „Clisura Dunării” s-a desfăşurat sub semnul valorilor autentice: respect pentru diversitate, grijă faţă de natură şi implicare în comunitate. Elevii şi cadrele didactice au demonstrat că educaţia adevărată se construieşte nu doar prin lecţii, ci mai ales prin experienţe trăite şi emoţii împărtăşite.

În perioada 20–24 octombrie 2025, Săptămâna Verde a transformat şcoala într-un adevărat laborator al naturii. Elevii şi profesorii au îmbinat activităţile din clasă cu cele desfăşurate în comunitate, au realizat parteneriate, vizite educative şi proiecte creative dedicate protejării mediului. De la plantări, reciclare şi activităţi tematice despre poluare, climă şi viaţă sănătoasă, până la poezie, pictură şi reflecţii artistice inspirate din natură, fiecare zi a fost o lecţie despre responsabilitate şi respect faţă de planetă. Vizitele educative din ţară, dar şi deplasările la instituţii din Timişoara au completat această experienţă, demonstrând că învăţarea prin trăire lasă cele mai puternice urme.

Ziua Națională a României a reunit întreaga comunitate școlară în activități educative, artistice și culturale, iar un grup de elevi a trăit emoția participării la parada militară de la București și a vizitării unor locuri simbol pentru istoria și spiritualitatea românească.

Luna decembrie a adus și exemple puternice de solidaritate. Spectacolul caritabil „Oameni. Locuri. Fapte”, organizat la Casa de Cultură din Moldova Nouă, a demonstrat că arta poate deveni sprijin real pentru cei aflați în nevoie, iar Târgul de Crăciun a unit elevi, profesori și părinți într-un efort comun, transformând creativitatea și bucuria sărbătorilor în resurse pentru activități educative viitoare.

Toate aceste momente conturează imaginea unei școli vii, în care educația înseamnă formarea unor oameni responsabili, empatici și conștienți de valorile lor. La Liceul Tehnologic „Clisura Dunării”, anul școlar început în septembrie 2025 a arătat că atunci când mintea, sufletul și comunitatea lucrează împreună, școala devine un adevărat spațiu al vieții.

 Foto: Arhiva școlii

Rucsacul cu amintiri - 1 DECEMBRIE

Pentru mine, excursia la Bucureşti de 1 Decembrie nu a fost doar o simplă călătorie, ci una dintre primele experienţe importante din această nouă etapă şcolară.

Prima oprire a acestei excursii a fost la Palatul Parlamentului, o clădire impresionantă, care m-a facut să realizez cât de mare şi complexă este istoria ţării noastre. Acolo, ghidul nostru ne-a împărtăşit mai multe detalii despre această clădire şi despre rolul pe care îl are în prezent.

Catedrala Mântuirii Neamului a fost un loc liniştit şi impresionant. Atmosfera de acolo ne-a făcut să ne simţim mai calmi şi mai uniţi.

Seara, Târgul de Crăciun a adus culoare şi căldură, iar luminiţele şi muzica au dat locului o atmosfera liniştitoare şi veselă.

În următoarea zi, am participat la parada de 1 Decembrie, unde am văzut militarii defilând. Am simţit mândrie şi respect faţă de ei şi faţă de ţara noastră, fiind pentru prima dată când am trăit atât de intens Ziua Naţională.

După această paradă, ne-am oprit la Arcul de Triumf, unde am reuşit să facem o fotografie cu domnul preşedinte Nicuşor Dan.

Pentru un boboc aflat la început de drum, Bucureştiul de 1 Decembrie a fost mai mult decât o excursie: a fost o experienţă care merită spusă mai departe.

Clara Mutaşcu, clasa a IX-a F

Foto: Arhiva şcolii

Generaţia care se implică

O maximă celebră, atribuită frecvent lui Winston Churchill, spune că „ne câştigăm existenţa prin ceea ce primim, dar ne facem o viaţă prin ceea ce dăruim”. Invitatul nostru este omul care a înţeles acest adevăr încă de timpuriu, transformându-l într-o realitate trăită de pe băncile şcolii, de pe vremea când mi-a fost elev. Îmi amintesc cu bucurie de proiectele noastre comune şi de entuziasmul cu care lucram la revista de ştiinţe a şcolii.

Foto: Gabriel Rusu (Casa de Cultură)

Încă de atunci, am simţit că voluntariatul înseamnă dăruire, pasiune şi suflet – totul dedicat celor din jurul nostru. Acea scânteie a începuturilor s-a transformat astăzi într-o responsabilitate nobilă, Dorin Tismanăriu, căci despre el este vorba, fiind, acum, Directorul Casei de Cultură din oraşul nostru şi coordonatorul unui grup de voluntari care, înfiinţat în 2017, se apropie de 150 de membri.
Vom afla despre drumul de la prima pagină a unei reviste şcolare, la managementul cultural al unei întregi comunităţi, prin interviul de mai jos, realizat de eleva mea, Daria Gîrjan, unul din voluntarii actuali din grupul de la Casa de Cultură.

Puteţi să ne spuneţi, pe scurt, ce înseamnă, pentru dumneavoastră, voluntariatul în cadrul Casei de Cultură?

Pentru mine, voluntariatul în cadrul Casei de Cultură Moldova Nouă reprezintă poate cel mai important pilon al activităţii de aici. E proiectul meu de suflet, primul pentru care am făcut toate demersurile încă din 2017, când am venit la Casa de Cultură. Nu am dorit niciodată ca acest voluntariat să fie văzut ca o muncă impusă, ci ca un set de oportunităţi pentru tinerii din oraş: să fie parte din viaţa culturală a comunităţii, să înveţe lucruri noi, să-şi dezvolte sociabilitatea şi să simtă că gesturile mici pot crea întotdeauna experienţe memorabile.

Ce tipuri de activităţi şi proiecte de voluntariat organizaţi aici şi cum se pot implica elevii interesaţi?

Cred că cineva care este cu adevărat interesat de o experienţă nouă va găsi cu siguranţă ceva potrivit pentru pasiunile sale în proiectele şi activităţile derulate la Casa de Cultură. În general, aceste activităţi presupun sprijinirea organizării evenimentelor culturale, care sunt foarte diverse – de la spectacole, concursuri, expoziţii, până la ateliere şi multe altele. Am încercat, şi îmi doresc să dezvolt mai mult proiectul #AtelierеleVoluntarilor, care are ca scop punerea voluntarilor în prim-plan şi de a le permite ca ideile şi ajutorul oferite să contribuie semnificativ la succesul fiecărei activităţi. Cât despre cei care ar dori să se implice, de regulă, ei o pot face în runda de la începutul fiecărui an şcolar, deoarece există întotdeauna o cerere mare şi nu putem accepta un număr foarte mare de voluntari faţă de nevoile şi proiectele actuale.

Ce calităţi şi competenţe apreciaţi la voluntari şi ce aşteptări aveţi de la ei?

La voluntarii Casei de Cultură apreciez, cel mai mult, dorinţa de implicare, entuziasmul şi deschiderea de a lucra în echipă cu alţi tineri din grup, chiar dacă nu le sunt colegi sau prieteni apropiaţi. Tocmai pentru că majoritatea activităţilor presupun colaborare, a fi deschis cu ceilalţi membri ai grupului reprezintă o aşteptare importantă, pe care voluntarii ajung să o conştientizeze şi să o aprecieze cu adevărat, în timp. Din partea mea, nu a existat niciodată aşteptarea de a fi experţi sau de a şti totul din start. A contat şi contează să fie prezenţi, să fie deschişi, să caute şi să ofere bucurie atunci când se implică. Toate aceste calităţi, combinate cu un strop de bun-simţ, ajută voluntarii să se dezvolte personal într-un mod frumos şi valoros.

Care este un proiect recent în care implicarea voluntarilor a făcut o diferenţă semnificativă?

Îmi este foarte greu să aleg un singur proiect, pentru că, la fiecare, implicarea voluntarilor a contat şi contează enorm. Fără ei, multe dintre activităţile organizate cu profesionalism la Casa de Cultură nu ar fi fost posibile, şi asta este ceva ce voi spune întotdeauna cu mândrie.

Cum pregătiţi şi coordonaţi voluntarii (instruire, mentorat) pentru a se simţi utili şi în siguranţă?

A fi util şi în siguranţă reprezintă principalul meu obiectiv pentru voluntari. Totuşi, fiecare eveniment m-a învăţat că pregătirea nu urmează întotdeauna planul iniţial. Presiunea de dinaintea startului, prezenţa publicului şi situaţiile neaşteptate fac adesea necesară reconfigurarea rapidă a sarcinilor, iar voluntarii care au lucrat cu mine învaţă cât de importantă este adaptarea. Şi eu învăţ continuu, alături de ei. De regulă, voluntarii vin cu o oră înainte de începerea fiecărui eveniment, timp în care le explic sarcinile aplicate direct la evenimentul respectiv. Încerc ca fiecare să fie implicat, pentru că îmi doresc ca voluntarii să se simtă parte din echipă, să se dezvolte şi să plece cu experienţe şi amintiri noi de la Casa de Cultură.

Ce beneficii concrete (personale, educaţionale, pentru CV) pot obţine elevii care fac voluntariat la Casa de Cultură?

Dincolo de beneficiile personale şi educaţionale, pe care fiecare voluntar le poate dobândi în felul său, aş vrea să subliniez un aspect foarte important: a fi parte din grupul de voluntariat al Casei de Cultură Moldova Nouă reprezintă, în oraşul nostru, singura modalitate legală prin care această implicare să fie şi recunoscută oficial. Toţi voluntarii semnează la început un contract, timpul şi implicarea lor sunt monitorizate, iar la sfârşitul perioadei primesc un certificat în conformitate cu legea voluntariatului din România (78/2014). Cred că, pentru orice angajator serios, a avea un astfel de punct în CV după terminarea liceului reprezintă, cu siguranţă, un avantaj faţă de alţi tineri care şi-au folosit timpul într-un alt mod.

Care sunt cele mai mari provocări când lucraţi cu voluntarii şi ce soluţii aţi găsit pentru a le depăşi?

Faptul că fiecare voluntar este diferit reprezintă, într-adevăr, cea mai mare provocare, pentru că fiecare se implică în felul său, în ritmul său, are un mod diferit de a comunica şi chiar aşteptări diferite. Singurele soluţii care nu dau greş niciodată sunt răbdarea şi comunicarea. Eu încerc să fiu deschis în relaţia cu ei şi să le transmit acest lucru constant, astfel încât să se simtă flexibili, încurajaţi şi parte dintr-un grup plăcut. Nu mi-am dorit niciodată să fiu „şeful" lor, ci un om alături de care împart responsabilităţi. În acest fel, provocările care apar devin oportunităţi de învăţare şi dezvoltare, atât pentru ei, cât şi pentru mine.

Ce sfat le daţi elevilor care vor să înceapă voluntariatul aici?

Cred că mai am încă multe de învăţat până să pot da altora sfaturi. Totuşi, celor care vor să se alăture unor iniţiative de voluntariat, indiferent de domeniu, le transmit prietenește să păşească deschişi, curioşi şi fără teama de a greşi. Înainte de toate, voluntariatul trebuie să fie un spaţiu de învăţare, în care fiecare experienţă să conteze şi să contribuie la formarea noastră ca oameni.
Am învăţat că orice timp investit în folos personal nu face altceva decât să înalţe sufletul şi să-i ofere mulţumirea de care are nevoie. Folosiţi-vă şi voi timpul în cel mai frumos mod, pentru că nu se mai întoarce...

În final, ce părere aveţi despre faptul că şcoala noastră a decis să readucă la viaţă revista şcolii, un proiect derulat şi cu mai mulţi ani în urmă?

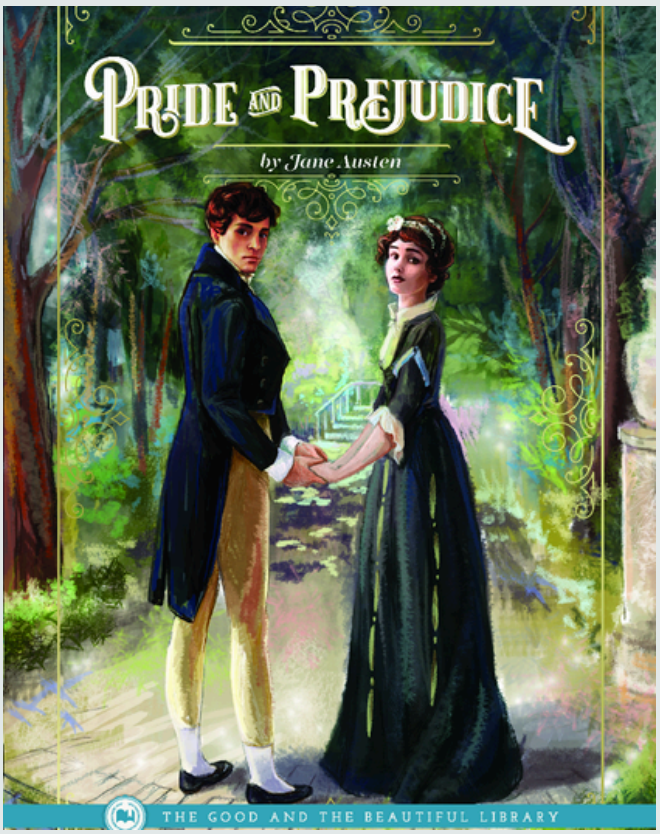
De „viaţa" acestei reviste mă leagă multe amintiri din perioada liceului. Pe atunci, eram un elev care visa să studieze Jurnalismul şi primea încurajări şi provocări de a scrie materiale din partea doamnei profesoare de matematică, Lăcrimioara Ziman. Au existat mereu provocări pentru ca revista să vadă lumina tiparului şi am fost, de multe ori, puţini cei care păstram dorinţa de a ne autodepăşi, încă o dată şi încă o dată. Tocmai aceste lucruri au adus, însă, rezultate concrete şi amintiri nepreţuite. Îmi amintesc şi că, după ce am devenit absolvent de Jurnalism, am ajutat integral şi pe partea de design pentru ca un nou număr să prindă viaţă. M-am bucurat de acea iniţiativă, chiar dacă nu mai eram elev de liceu, la fel cum mă bucur şi acum, la un nou început, să fiu alături de voi prin cuvânt. Cred că readucerea la viaţă a revistei ar trebui să însemne, dincolo de un nou produs editorial, un spaţiu constant de exprimare, creativitate şi dialog, în care ideile, vocile şi implicarea elevilor să facă diferenţa şi să devină o continuitate frumoasă a ceea ce a existat cândva. Vă urez mult succes, să duceţi acest proiect cât mai departe şi să adăugaţi şi voi o amprentă frumoasă, aşa cum am adăugat şi eu, şi alţii, înaintea mea!

Interviu realizat de Daria Gîrjan, clasa a X-a SN, sub îndrumarea doamnei prof. Lăcrimioara Ziman

|Printre pagini|

„Mândrie şi prejudecată” de Jane Austen

Dacă sunteţi în căutarea unui roman care să vă provoace atât emoţional, cât şi intelectual, „Mândrie şi prejudecată” merită, cu siguranţă, atenţia dumneavoastră. Jane Austen construieşte o poveste aparent simplă, dar profundă, în care relaţiile dintre oameni sunt influenţate de mândrie, aparenţe şi judecăţi pripite.

Pe parcursul lecturii, veţi observa cât de atent sunt analizate normele sociale ale epocii şi modul în care acestea condiţionează alegerile personajelor. Elizabeth Bennet vă va câştiga prin inteligenţă, sinceritate şi curajul de a gândi diferit, în timp ce domnul Darcy vă va demonstra că schimbarea personală este posibilă atunci când există dorinţă de autocunoaştere.

Cartea este o alegere inspirată pentru dumneavoastră, dacă apreciaţi poveştile de dragoste construite gradual, bazate pe respect şi maturizare, nu pe impuls. Limbajul elegant, ironia fină şi ritmul echilibrat al naraţiunii transformă lectura într-o experienţă plăcută şi memorabilă.

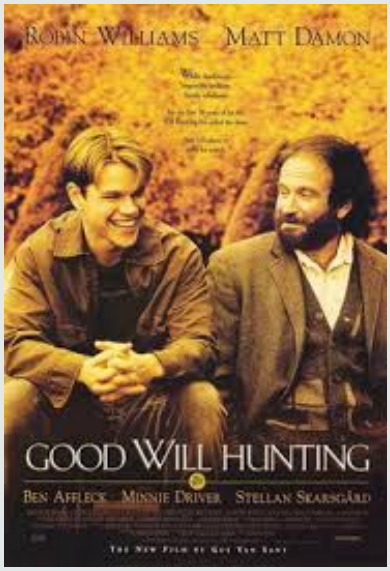

Surse fotografii: https://goodandbeautifulbooklist.com/book/pride-and-prejudice/
https://www.cntraveler.com/story/on-location-pride-and-prejudice

În final, „Mândrie şi prejudecată” este o lectură care vă poate oferi nu doar relaxare, ci şi prilejul de a reflecta asupra propriilor percepţii şi prejudecăţi, o carte clasică ce rămâne actuală şi relevantă, indiferent de epocă.

Daria Gîrjan, clasa a X-a SN

Good Will Hunting – mai mult decât un film, o lecţie de viaţă

Există filme care ne distrează, filme care ne fac să plângem şi filme care, odată vizionate, îţi vor schimba modul în care percepi lumea. Good Will Hunting, un film lansat in anul 1997, regizat de Gus Van Sant şi scris de Matt Damon şi Ben Affleck, face parte, fără îndoială, din ultima categorie. Deşi au trecut decenii de la lansare, povestea „geniului de la periferie" rămâne la fel de proaspătă şi relevantă.

Filmul ne poartă în cartierele muncitoreşti din sudul Bostonului, unde îl întâlnim pe Will Hunting, jucat de Matt Damon când era tânăr. Acesta este un tânăr cu o inteligenţă ieşită din comun, care lucrează ca îngrijitor la MIT, unde şochează pe toată lumea, fiind cel care a rezolvat problema foarte complicată de matematică, propusă de profesorul Gerald Lambeau, jucat de actorul Stellan Skarsgård. De asemenea, Will este un tânăr rebel, care îşi împarte timpul între munci necalificate şi ieşiri la bere cu prietenii săi loiali, dar şi o victimă a abuzurilor, folosindu-şi inteligenţa şi sarcasmul ca scut pentru a-şi ascunde traumele.

După ce Will este acuzat pentru atac asupra unui poliţist, acesta reuşeşte să scape de închisoare după ce profesorul Gerald îi oferă posibilitatea să înveţe matematică alături de el, dar va trebui să participe la sesiuni de psihoterapie. După ce Will umileşte mai mulţi psihologi, Lambeau apelează la o ultimă variantă, Sean Maguire, jucat excepţional de actorul Robin Williams, acesta fiind fostul coleg de cameră al profesorului, fiind profesor de psihologie la o universitate publică. Relaţia dintre Will şi Sean reprezintă inima filmului, dialogurile dintre cei doi fiind simple, dar fiind sincere şi pline de înţelepciune. Multe momente marcante din film îi includ pe cei doi, iar faimoasa replică "It's not your fault" fiind cea mai importantă dintre toate, dărâmând barierele a milioane de spectatori, inclusiv pentru mine.

Filmul trebuie neapărat vizionat pentru performanţa lui Robin Williams, pentru care a câştigat şi premiul Oscar, unul binemeritat, care transformă personajul într-un mentor pe care îl doresc cu toţii, prin căldura şi vulnerabilitatea pe care le aduce. De asemenea, scenariul este unul foarte bine scris, reuşind să îi transforme pe tinerii Ben Affleck şi Matt Damon în marile staruri care sunt astăzi. Acesta face ca filmul să se simtă exact ca o conversaţie din realitate, cu dialoguri foarte bine realizate, fiind viu, amuzant şi foarte realist.

Personajele secundare sunt şi ele relevante pentru faptul că filmul este unul excelent. Relaţia dintre Will şi Chuckie, cel mai bun prieten al acestuia, jucat de Ben Affleck, adaugă filmului o dimensiune autentică, caldă. Chuckie este vocea realităţii, cea care înţelege că adevărata pierdere nu este eşecul, ci refuzul de a încerca. De asemenea, Minnie Driver ca Skylar, iubita lui Will, oferă o performanţă foarte bună, relaţia dintre cei doi evidenţiind traumele lui Will. Aceste relaţii îl ghidează pe protagonist în evoluţia sa, devenind o versiune mai bună şi mai muncitoare a sa, realizând că nu trebuie să trăiască la fel şi că îşi poate schimba foarte uşor stilul de viaţă prin oportunităţile pe care le are.

Din punct de vedere regizoral, Good Will Hunting nu mizează pe efecte vizuale, ci pe povestea sa foarte bine conturată şi pe personajele bine realizate. Coloana sonoră realizată de Elliott Smith completează perfect atmosfera filmului.

Good Will Hunting nu este doar un film „bun", ci este un film care îţi schimbă modul în care gândeşti, care te provoacă să te uiţi sincer la tine. Este o invitaţie la acceptarea faptului că, indiferent cât de dotaţi suntem, avem nevoie de conexiune umană pentru a fi întregi şi că avem nevoie de curajul de a fi vulnerabili pentru a reuşi.

Bogdan Cânpeanu,
Clasa a X-a SN

Surse foto: https://ro.wikipedia.org/wiki/Bunul_Will_Hunting
https://www.imdb.com/title/tt0119217/
https://www.ifccenter.com/films/good-will-hunting/

Zoom pe talent

Mă numesc **Miruna Chisăliță** și sunt elevă în clasa a XI-a Filologie. Pasiunea mea este desenul, prin care îmi exprim creativitatea, emoțiile și modul în care văd lumea.

M-am apucat de desen în 2020. La început, doar încercam, dar am descoperit că acesta este ceea ce îmi place cu adevărat, iar desenul a devenit felul meu de a privi și de a simți lumea.

Primul meu premiu a fost premiul I la un concurs internațional, iar de atunci am participat la numeroase concursuri naționale și internaționale, obținând premii frumoase: premiul I, locul al II-lea, locul al III-lea, mențiuni și diplome de excelență.

Fiecare experiență m-a învățat că fiecare pas contează și m-a motivat să continui să evoluez din punct de vedere artistic.

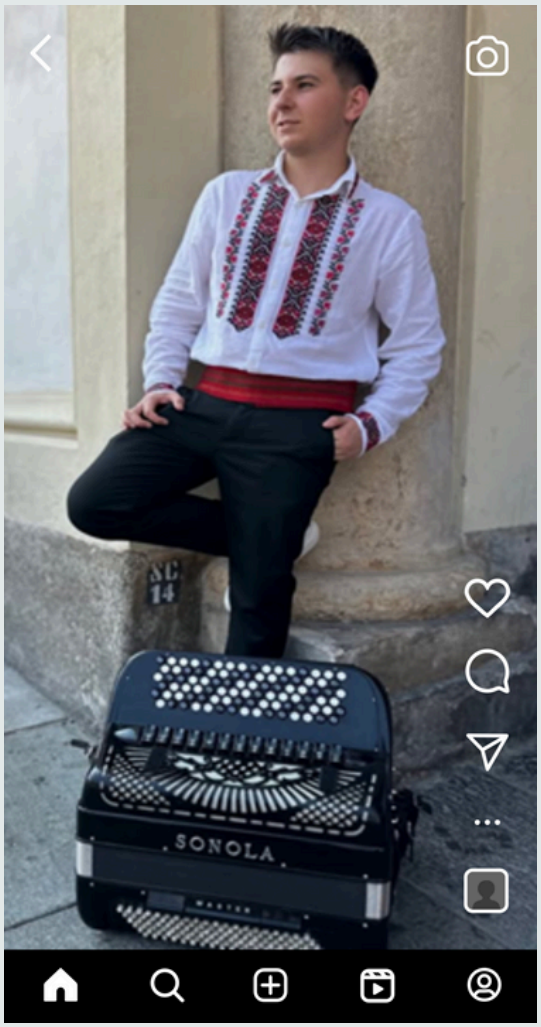

Foto: Arhiva personală

Sunt **Luca Stancovici**, un băiat de 16 ani, ambiţios şi perseverent, cu o pasiune puternică pentru muzică, în special pentru armonică.

Am participat la numeroase concursuri şi spectacole artistice desfăşurate în Serbia, Croaţia, Bosnia Italia şi România, inclusiv la emisiuni televizate din Serbia, unde am concurat alături de tineri muzicieni sârbi, croaţi, bosniaci şi români. Aceste experienţe internaţionale m-au ajutat să îmi dezvolt încrederea în sine, adaptabilitatea şi respectul pentru diversitatea culturală.

În trecut, am practicat fotbalul şi karate, activităţi care mi-au format disciplina, spiritul de echipă, autocontrolul şi perseverenţa. Valorile dobândite prin sport se reflectă astăzi în modul serios şi constant în care studiez muzica.

La şcoală, sunt un elev corect şi disciplinat, care încearcă să îşi îndeplinească responsabilităţile conform cerinţelor profesorilor. Îmi concentrez cea mai mare parte a energiei şi motivaţiei asupra dezvoltării mele artistice, domeniu în care îmi doresc să evoluez şi să obţin performanţe.

Mă consider o persoană determinată, deschisă spre nou şi dornică de progres, care îşi urmează cu seriozitate pasiunea şi îşi propune să transforme muzica într-un stil de viaţă.

Foto: Arhiva personală

Mă numesc **Iulia Şdeorna**, am 17 ani şi sunt o fire artistică. Fac fotografii, uneori pictez şi cânt la câteva instrumente. Arta este o parte importantă din viaţa mea. Îmi place tot ceea ce ţine de artă, pentru că prin ea pot să mă exprim liber, sincer şi fără constrângeri.

Fotografia este refugiul meu, un loc unde mă pot deconecta şi unde timpul pare să încetinească. Prin ea, observ şi surprind detalii pe care alţii le trec cu vederea, încercând să redau emoţii, stări şi momente simple, dar pline de semnificaţie.

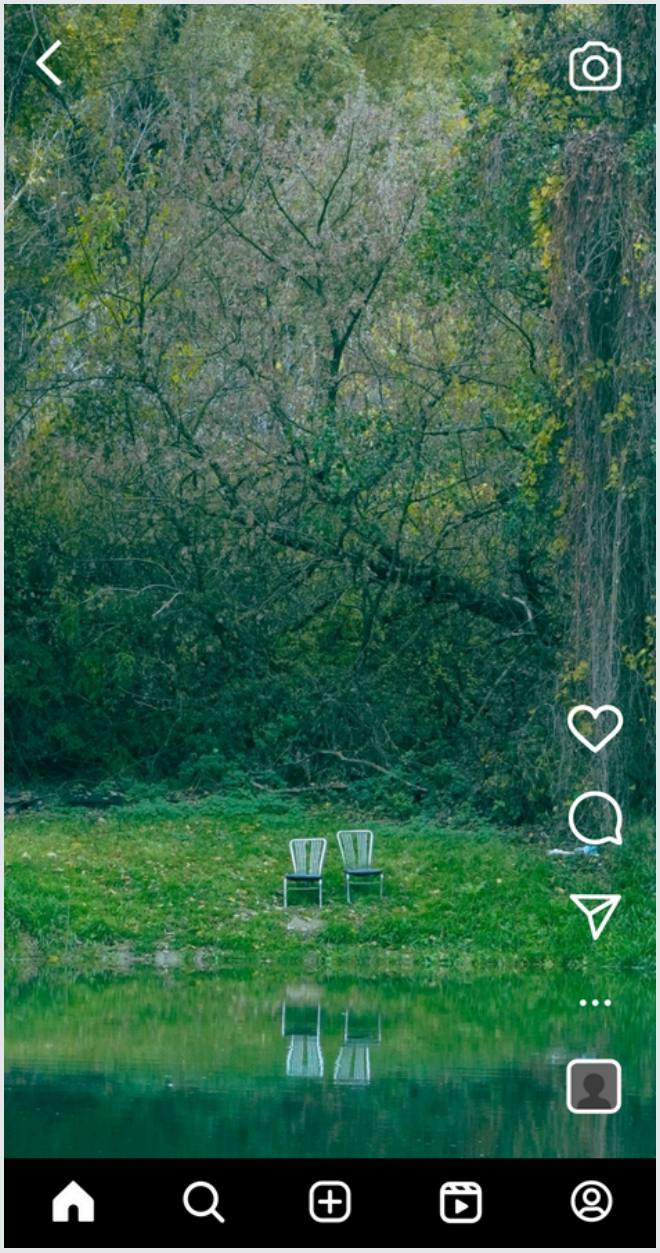

Foto: Arhiva personală

Spre noi începuturi

Îmi amintesc cu mult drag de prima zi de şcoală! Deşi a trecut mult timp de atunci, vă pot spune că acea zi a fost una memorabilă, plină de emoţii şi de nou, începutul unei frumoase aventuri într-o lume plină de necunoscut.

În dimineaţa acelei zile, mama m-a trezit cu glasul ei blând, amintindu-mi că această zi este una foarte importantă, zi în care îmi voi întâlni noii colegi, dar, în primul rând, omul care mă va ghida şi forma în următorii cinci ani, doamna învăţătoare.

Drumul spre şcoală mi se părea acum prea lung, nerăbdarea punând stăpânire asupra mea. Văzând curtea mare a şcolii plină de părinţi şi de copii gălăgioşi, m-am simţit uşor dezorientat, însă mama, care era mereu alături de mine, m-a încurajat, spunând că totul va fi bine şi, cum cu toţii ştim că mamele au mereu dreptate, aşa a şi fost.

Ne-am grupat toţi colegii noi în jurul doamnei învăţătoare, care ne aştepta cu mult drag şi emoţii deopotrivă. Mi se părea că totul se mişcă cu o viteză ciudată. Şcoala mi se părea mult mai diferită faţă de grădiniţă. După ce primul clinchet al clopoţelului s-a auzit, însoţiţi de doamna învăţătoare, am păşit cu entuziasm în noua noastră clasă, grupa boboceilor. Clasa era foarte primitoare, la fel ca doamna învăţătoare, care s-a străduit ca acest nou început să fie unul memorabil.

Oriunde ne vor purta paşii, prima zi de şcoală reprezintă un moment important în viaţa fiecăruia dintre noi, de care ne aducem aminte cu drag întreaga viaţă. Pentru mine, a însemnat momentul în care am cunoscut un OM cu adevărat minunat, care şi-a pus definitiv amprenta asupra dezvoltării mele, fapt pentru care îi voi rămâne mereu recunoscător.

Vlad Cânpeanu, clasa a VII-a A.I.

Primul pas

Începutul este o şoaptă strigătoare
A drumului neîncetată chemare,
Unde timpul zboară, iar secundele se scurg
Ca o clepsidra în lumina unui amurg.

Unde începutul şi sfârşitul sunt acoperite
De voalul misterului stingherite.
Drumul lung se prevesteşte,
Reflexia inimii o oglindeşte .

Cortina timpului se lasă
Şi simţi că nesiguranţa te apasă,
Iar gândurile te frământă...
Înspre un nou început te avântă.

Începi să înveţi şi să evoluezi,
Să te schimbi şi să te maturizezi.
Chiar dacă mai există momente grele,
Poţi trece peste ele.

Trecutul se scurge încet
Şi lasă în urmă regret.
Se naşte un nou început,
Precum si victorii de neîntrecut.

Ana Maria Perpelea, clasa a X-a F

Începutul

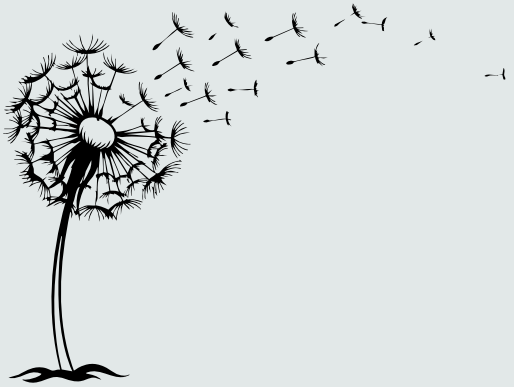
Începutul e precum o poartă
Deschisă spre noi orizonturi,
O nouă şansă, ceva ce nu a mai fost,
Şansa de a fi şi cea de a schimba.

Cu emoţii şi nerăbdare,
Cu teamă şi stângăcie,
Pornim, încercăm, ne străduim.

E despre mine, despre tine, despre noi,
Despre puterea de a o lua de la capăt.
Nu este neapărat despre locul în care ajungem:
E despre drumul pe care îl parcurgem.

Iar acesta nu ar fi fost posibil,
Dacă nu am fi întors fila pentru a scrie „Un nou început"...

Amedea Jurj, clasa a VIII-a AI

La întâiul zâmbet al lumii

La început, lumina venea pe furiş
Ca un gând bun ivit dintr-o noapte adâncă,
Şi lumea, timidă, ieşea din ascunziş
Cu paşi de copil peste marginea stâncă.

Din vise senine şi dor liniştit
Se năştea cântarea dintâi fără teamă,
Iar cerul, de sine uşor uimit,
Zâmbea peste ape cu fruntea de flacără.

Atunci, orice lucru era la locul său:
Şi timpul avea răbdare să treacă,
Iar începutul curat şi mereu,
Nu ştia încă ce-nseamnă să se desfacă.

Adrian Dumitru, clasa a VIII-a AI

Educație fără granițe

Ce e nou în liceul nostru?

Dacă te-ai întrebat ce se mai întâmplă nou la Liceul Tehnologic „Clisura Dunării” Moldova Nouă, răspunsul e simplu: se întâmplă multe lucruri bune! Școala noastră este mai activă ca niciodată și implicată în proiecte care ne conectează la Europa, la tehnologie și, mai ales, la viitorul nostru.

În acest moment, liceul derulează șase proiecte eTwinning, unde elevii colaborează cu colegi din alte țări, lucrează online, își dezvoltă creativitatea și competențele digitale. În plus, suntem implicați în 2 proiecte Erasmus+, care aduc teme actuale precum orientarea în carieră, egalitatea de șanse, antreprenoriatul și pregătirea pentru viața profesională.

Pe lângă acestea, școala noastră beneficiază de numeroase proiecte finanțate din fonduri europene, prin care au fost dotate laboratoare moderne, săli de clasă inteligente, biblioteci virtuale și spații de învățare atractive. Elevii au acces la echipamente IT, burse, activități remediale, stagii de practică, vizite la universități și proiecte comunitare.

Toate aceste inițiative există pentru tine – ca să înveți mai bine, mai aplicat și mai conectat la realitate. „Începuturi” nu este doar tema revistei noastre, ci și promisiunea că la Liceul Tehnologic „Clisura Dunării” fiecare elev are șansa unui start bun spre viitor.

Prof. Ramona Marișescu

Fetele noastre au idei de business!

Proiectul Erasmus+ „She's Got a Bizz" a adus în şcoala noastră energie, creativitate şi mult curaj. Elevele participante au intrat în rolul de tinere antreprenoare, lucrând în echipă la idei de afaceri originale, sustenabile şi conectate la realitatea locală. Prin ateliere interactive, prezentări şi provocări practice, ele au învăţat cum să transforme o idee într-un plan concret, folosind limba engleză, tehnologia şi imaginaţia. Activităţile s-au desfăşurat sub îndrumarea atentă a doamnelor profesoare Radosavlevici Klermentina, Georgevici Anişoara, Circu Maria şi Marişescu Ramona, care au susţinut şi încurajat fiecare pas al elevelor. She's Got a Bizz înseamnă încredere, iniţiativă şi dovada că viitorul poate începe chiar din băncile şcolii noastre.

Beyond Bias – când dăm prioritate respectului

Prin proiectul Erasmus+ „Beyond Bias – Gender Harmony", elevii liceului nostru învaţă să recunoască şi să depăşească stereotipurile de gen care apar, uneori fără să ne dăm seama, în viaţa de zi cu zi. Activităţile propuse sunt interactive şi moderne, folosind exemple clare şi simboluri uşor de recunoscut (precum semnele de circulaţie 🛑 ⚠️ ➡️), pentru a promova respectul, egalitatea şi dialogul deschis în şcoală. Proiectul îi încurajează pe elevi să gândească critic, să se exprime liber şi să contribuie la crearea unui climat sigur şi echitabil pentru toţi. Coordonaţi de doamnele profesoare Radosavlevici Klermentina, Mărculescu Claudia, Ţăranu Adela şi Marişescu Ramona, elevii descoperă că schimbarea începe cu gesturi mici, dar cu impact mare.

Prof. Ramona Marişescu

eTwinning – Portalul LTCD către un viitor european digital

prof. Mihaela David-Izvernar

De la proiectele Comenius la Erasmus+, de la cele transfrontaliere sârbo-române la parteneriatele bilaterale cu şcoli din Republica Cehia, lista activităţilor care depăşesc graniţele ţării conţine o fascinantă, mereu actuală bogăţie tematică, deoarece şcoala noastră a dezvoltat numeroase colaborări cu şcoli din ţările vecine şi din întreaga Europă. Dacă cel mai adesea elevii noştri au savurat din plin mobilităţile care încununau munca din echipele de proiecte interculturale, în ultimii ani au început să savureze şi formarea de echipe multinaţionale în cadrul proiectelor de colaborare online eTwinning, proiecte facilitate de European School Education Platform şi eTwinning România, acestea susţinându-i în dezvoltarea competenţelor digitale.

În anul şcolar 2025-2026, LTCD are în derulare şase proiecte de tip eTwinning cu un total de nouă cadre didactice implicate şi un număr de 114 elevi. Într-un ciclu de trei articole vom descoperi frumuseţea acestor parteneriate educaţionale multiculturale şi multilingivistice, vom învăţa de la colegii noştri şi de la partenerii lor europeni.

"Eat Well, Feel Well" este un proiect eTwinning care, din punct de vedere tematic, continuă tradiţia educaţiei alimentare sănătoase, temă aleasă şi pentru primul proiect internaţional al şcolii noastre derulat în perioada 2005-2009, proiectul Comenius intitulat: ”We are what we eat ”. Ţările partenere sunt: Slovacia - fondator Timea Teneyova; România - co-fondator Klermentina Radosavlevici, Grecia şi Italia. Grupul ţintă este reprezentat de clasa a VII-a A.I., profesorii coordonatori sunt Klermentina Radosavlevici şi Ramona Marişescu.

Un alt proiect eTwinning al şcolii este cel coordonat de doamna profesor înv. primar Ramona Bida, proiect centrat pe tema: “Green Future”, care îşi propune creşterea conştientizării ecologice a elevilor şi formarea de obieceiuri şi abilităţi de protejare a naturii, dar şi dezvoltarea atitudinii responsabile faţă de un stil de viaţă sustenabil. Pe lângă şcoala noastră, care are 23 de elevi în proiect şi trei cadre didactice (Ramona Bida, Claudia Mărculescu şi Mihaela David-Izvernar), parteneri mai sunt alte patru şcoli din Turcia şi încă una din România.

Mai multe despre eTwinning şi echipele de proiect LTCD în numărul următor al revistei noastre!

Colțul legal

Drepturile elevilor merg mână în mână cu obligația respectării regulamentelor școlare

În orice comunitate educațională, respectarea regulilor este esențială pentru buna desfășurare a activităților școlare. Elevii beneficiază de drepturi garantate, dar, în același timp, au obligația de a respecta regulamentele școlare, astfel încât școala să rămână un spațiu sigur, echitabil și favorabil învățării.

Drepturile elevilor

Fiecare elev are dreptul:

-la educație de calitate și acces egal la activitățile școlare;

-la respectarea demnității, a personalității și a vieții private;

- la informare corectă privind regulile școlii;

- la participarea activă la viața școlară și exprimarea opiniilor, în limitele legii.

Aceste drepturi sunt prevăzute în Statutul Elevului și trebuie respectate de întreaga comunitate școlară.

Obligațiile elevilor

Exercitarea drepturilor presupune și asumarea unor obligații clare. Elevii au datoria:

- să respecte Regulamentul de Organizare și Funcționare al unității de învățământ;

- să manifeste un comportament civilizat față de colegi, profesori și personalul școlii;

- să respecte programul școlar și regulile de siguranță;

- să protejeze bunurile școlii și mediul educațional.

Nerespectarea regulamentelor atrage măsuri corective, aplicate conform legii, cu rol educativ, nu punitiv.

Drepturi și responsabilități – un echilibru necesar

Drepturile elevilor nu pot fi separate de responsabilități. Respectarea regulamentelor școlare nu limitează libertatea, ci o organizează și o protejează. Un elev care își cunoaște și își respectă obligațiile contribuie la un climat școlar bazat pe respect reciproc, siguranță și corectitudine.

Concluzie

O școală modernă și sigură se construiește prin colaborare și respectarea regulilor comune. Elevii au drepturi, dar și obligația de a respecta regulamentele școlare, iar această asumare reprezintă un pas important în formarea lor ca cetățeni responsabili și implicați în societate.

Respectarea regulilor este o formă de respect față de tine și față de ceilalți.

Prof. Anișoara Georgevici

Liceul Tehnologic CLISURA DUNĂRII
Școală Asociată UNESCO
unesco
Member
Associated Schools
Network